

MINDER BEKENDE EN/OF VERDWENEN LOCATIES IN GENT

Theedrinken aan de waterkant

Sedert er vanaf de 16e eeuw thee uit het Verre Oosten werd aangevoerd door de Britse Oost-Indische Compagnie, raakte het theedrinken bij adel en burgerij in Europa snel ingeburgerd. Behalve in hun woningen gebeurde dat drin-

Nederkouter nr. 28 (ernaast). Tuinpaviljoen.

De duiker (Lindenlei).

ken ook in hun kastelen en landhuizen aan de rand van de stad, evenals in de landelijke herbergen met hovingen en paviljoenen, guinguettes genaamd, zoals o.a. 't Strop, het Patijntje, Het Motje en Het Heilig Huizeken te Drongen of andere lusthoven.

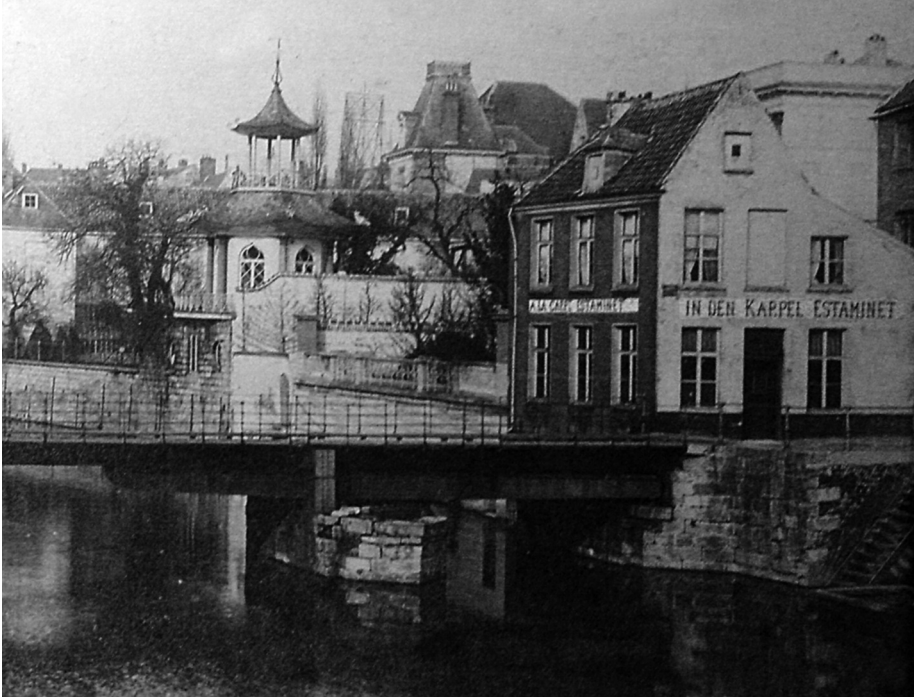
In de herenhuizen die in de stad gelegen waren langs de waterkant van de Leie, maakte men daar gebruik van om in de achtertuin een kunstig paviljoentje op te

trekken om daar thee te drinken.

De Nederkouter is zo'n straat waar de achtertuinen van de huizen aan de rechterzijde (pare nummers) tot aan de Leie lopen... en waar men, net om de hoek, langs de Coupure kon flaneren.

Het herenhuis nummer 28, het voormalig Hotel Legrand, thans Bestuur van Bruggen en Wegen, is een huis in Lodewijk XVI-stijl en dateert van 1784. Het tuinpaviljoen aan de kaai van de Leie is een gebouwtje met achthoekig grondplan in Lodewijk XVI-stijl en dateert vermoedelijk uit 1785. Het is onderkelderd, voorzien van een kelderdeur in de kaaimuur, waar men in of uit een bootje kon stappen. Aan de waterzijde is er een uitspringend balkon doorlopend over drie zijden van het paviljoen, met smeedijzeren leuning. Even verder heeft men in 2001 op het balkon van de eerste verdieping een kunstwerk van David Cameron: "The diving lady", klaar en in de houding om een duik in het water te nemen, opgesteld. Aan de overkant op de Lindenlei, heeft men op de richel boven de derde verdieping het beeld van een duiker, werk van Filip Timmermans, geplaatst, die van plan is precies hetzelfde te doen.

Het huis ernaast, heden Ministerie van Openbare Werken, Bestuur der Waterwegen, is vermoedelijk verbouwd en heeft een voorgevel die teruggaat tot de 19e eeuw. Ook hier is er een tuinpaviljoen, in de schaduw van een es, op een achthoekige plattegrond, waarvan de bouwaanvraag dateert van 1860, dat er met zijn rondboogvensters en gietijzeren halfzuiltjes neogotisch uitziet. Net zoals in het eerste paviljoen is er ook hier een omlopend uitspringend balkon

Links het Chinees paviljoen (Instituut van Gent).

met een gietijzeren leuning en een slingertrap. Het paviljoen is eveneens onderkelderd en heeft keldervensters met rondbogen in de tuin- en kaaimuur. Nummer 112-116, het voormalige 18e eeuwse Hotel De Cock, heden Instituut van Gent, is een classicistisch herenhuis daterend uit de 18e eeuw met een indrukwekkend trappenhuis in empirestijl. Eertijds stond er in de tuin aan de kaaimuur een tamelijk hoog Chinees paviljoen met dubbel dak, maar dat is in de tweede helft van de 20ste eeuw gesloopt.

In het verlengde van de Nederkouter, de Kortrijksepoortstraat, stonden geen hotels, wel beluiken zoals de Veergrep, en hadden de achtertuinen, op één na, ook geen paviljoentjes. Vandaag hebben theedrinkers, in een al dan niet daartoe bestemd paviljoen gezeten, de keuze uit 3.000 verschillende smaken thee. Daarna kunnen ze op de Lindenlei een verfrissende duik in de Leie nemen.

Literatuur

Bouwen door de eeuwen heen. Inventaris van het cultuurbezit in België. Architectuur. Deel 4 nb. Stad Gent. Zuid-West. p.275-285, 1979.

Gent van toen. Deel 13: De waterrijke stad. Zwolle, 2004.

Daniël Van Ryssel